

Sahib ƏLİYEV

İNSANSANSA...

Əgər sən insansansa,
ürəyin təmiz olmalıdı.
İçin həmişə sağlam
niyyətlə dolmalıdı.

Sənin əlinlə nurlanmalıdı
kəndin də, şəhərin də.
Atını çapanda
düz oturmalısan
kəhərin yəhərində.

İnsaf da qədərincə
olmalıdı səndə,
mürvət də.

Qeybət qırmamalısən
heç zaman xəlvətdə.

Fikrin açıq deyilməli -
fərqi yoxdu,
ya zildə deyilsən,
ya da ki, pəsdə.
Məsləhətini
dərman bilməli özünə
yataqda xəstə.

Yıxılana dayaq olmalısan -
tutmalısan qolundan.
Ərkin çatan heç kəsi
qoymamalısən
çixsın Allah yolundan.

EYNI CÜR OLMAYIR BÜTÜN ADAMLAR

Bir dəfə bir adam bir işlə bağlı
Mənə pislik etdi, xəbislik etdi.
O gündən insana olan hörmətim
Sinəmdə azaldı, qəlbimdən getdi.

Mənə elə gəldi - elə düşündüm,
Bu qoca dünyada hamı belədi.
Məni bir nəfərin yaramaz işi
İnsana sevgidən məhrum etdi.

Yaşadım, sonradan çox adam gördüm,
Qolumdan yapışdı, tutan çox oldu.
Elə yaxşılıqlar çıxdı qarşıma,
Əvvəlki nifrətim tamam yox oldu.

Doldu ürəyimə insana sevgi,
Ucaldı gözümdə yaxşı adamlar.
Beş-altı pis adam yaşayan yerdə,
Gördüm ki, nə qədər yaxşı adam var.

SONRADAN ƏYİLİR ƏYİLƏN İNSAN

İnsanı yaradan düz yaradıbdı,
Sonradan əyilir əyilən insan.
Uca tutmalıdı adamlığını,
Adına adam da deyilən insan.

Əməkədən yapışsın - ucaltsın onu,
Bekar qalmasın, bu, qocaltsın onu.
Bilir sevilməyin nə olduğunu,
Zəhməti bal kimi yeyilən insan.

İgidsə, qılıncı iti olar, dost -
Qılıncdan qoluna hünər dolar, dost.
Qorxudan saralar, bil ki, solar, dost,
Qul kimi boş yerə döyülən insan.

Ucaldar başını şərəfi, şanı,
Şərəfsiz insanın hörməti hanı?..
Ölsün - xəcalətdən qurtarsın canı,
Pis işə qurşanıb, söyülən insan.

EYNI CÜR OLMAYIR BÜTÜN ADAMLAR

ÖLDÜRMƏ, GƏL MƏNİ,
ÖLDÜRMƏ, RƏMİŞ

Mahir gitaraçı Rəmişə

Gitara ürəkdi, sən də ki, bir can,
Çaldın - at oynadır damarımda qan.
Təbin cuşa gəldi, gördün ki, haçan,
Dindirmə, gəl məni, dindirmə, Rəmiş!

Necə ki, vurursan mizrabı telə,
Tellər bülbül kimi gəlirlər dilə.
Mən dərddə adamam - sən bilə-bilə,
Güldürmə, gəl məni, güldürmə, Rəmiş!

Gecə də, gündüz də sızlayıram mən -
Gör neçə hissəyə bölünüb vətən?
Qəm dolu notlara, sən də içimdən
Böldürmə, gəl məni, böldürmə, Rəmiş!

Elə ki, mizrabın dönür cəllada,
Dözmək çətin olur qopan fəryada.
Ağrımı-acımı sən salıb yada,
Öldürmə, gəl məni, öldürmə, Rəmiş!

AYDAN

İstedadlı müəllimə
Aydan Abdullayeva üçün.

Üç ay keçmişdi yaydan
Bir qız qopdu düz aydan -
Düşdü yerə, adımı
Anası qoydu Aydan.

Böyüdü, yaşa doldu,
Aydan bir ulduz oldu.
Yer sevindi, göyünə
Qüssədən rəngi soldu.

Fikri dərin, sözü bal,
Dur savadı ondan al.
Onu tərifiyləməklə
Salmıram ki, qalmaqal:

Ceyrandı - çöldə Aydan,
Sonadı - göldə Aydan.
Şöhrət əkir, şən biçir
İndi bu eldə Aydan.

BAZARDA GÜL SATAN QIZ

Bazarda gül satan qız,
Gülün nə təzə-tərddi!
Səni görənler deyir -
özü güldən də fərdi.

Yanaqların qırmızı -
elə bil ki, lələdi.
Gözlərinə baxanlar -
sanırlar piyalədi.

Təbəssümün aynatək
üzə gülümsəyən su.
Əlindən kim gül alsın,
çalxalanar arzusu.

SƏN MƏNİM QƏLBİMƏ
ELƏ GİRMİSƏN...

Mənim göylərimdə elə gəzirsən,
Uçuram, qaçırıram - çata bilmirəm.
Nə də ki, yorulub, bezikib, səni
Başqa bir gözələ sata bilmirəm.

Ardınca o qədər boylanıram ki,
Dəyişir əhvalım, pisləşir halım.
Gecələr sübhədək oyaq qalırım,
Həsrətdən pozulur tamam əhvalım.

Bəzən xəyalımda gülə dönürsən,
Ətrin rəqs eləyir bağçada, bağda.
Mən də ki, o saat bülbül oluram,
Qonub otururam yaşıl budağda.

Nəgmə oxuyuram budaqda, amma
Səsimi səsinə qata bilmirəm.
Neyləyim, qəlbimə elə girmisən,
Sinəmdən çıxarıb, ata bilmirəm.

MƏNİM SEVDİYİM GÖZƏL
(Nəgmə)

Bir qızdı - yaraşlıq,
Mənim sevdiyim gözəl.
Günəşdi - gur işıqlı,
Mənim sevdiyim gözəl.

Kirpiyinə söz olmaz,
Gözü kimi göz olmaz.
Göydü, amma ki, dolmaz,
Mənim sevdiyim gözəl.

Xasiyyəti ipəkdi,
Yanaqları çiçəkdi -
Mələkdən də göyçəkdi,
Mənim sevdiyim gözəl.

Axar çayda su kimi,
Gəzər bağda Qu kimi.
Qəlbim tardi, şah simi
Mənim sevdiyim gözəl.

GƏL ORDA BƏRKİSİN
DİZLƏRİN SƏNİN

Elə ki, gözümlə dikdim gözüne,
Gördüm ki, aladı gözlərin sənin.
Dindirdim mən səni, düşdüm heyrətə,
Bal kimi dad verdi sözlərin sənin.

Baxdım yanağına, gördüm ki, yanır,
Şair olmayanlar bunu nə qanır!
O gündən ürəyim səni gün sanır,
Nur saçır qəlbimə üzlərin sənin.

Sən sona, mən də göl - bu göl sənindi,
Göldə dən istəsən, sevgim - dənindi.
Sahibin sinəsi, qız, vətənindi,
Gəl, orda bərkisin dizlərin sənin.

MƏNTİQƏ BAX HƏLƏ BİR

Biri yoxdu, biri vardı,
Bir tələbə oğlan vardı.
Ali məktəb illərində
Zor-bələyla "üç" alardı.

Elə bu zor-bələyla da
Oğlan bir gün diplom aldı.
Amma həmin məktəbdə o,
Baş müəllim kimi qaldı.

Neçin qalıdı, necə qaldı -
Bunu hamı başa düşdü...
Bir gün əvvəl qaynatası
Rektor ilə görüşmüşdü.

Bu görüşdə bu çətin iş
Aşanlıqla olmuş hazır.
"Üç" alan o, oğlan indi
Tələbəyə "əla" yazır.

BİR QƏZET REDAKTORUNA

Oxudum
Cülletta xanımın
sənin qəzetində çıxan
con şeirlərini.
Görünür,
sən də elə
Cülletta kimi
çaşbaş salırsan
şeyrlə - meyirin yerini.
Meyirin yeri
zibil qutusudur,
başə düş, qağa.
Razı olma onu
ağıllı adamlar oxumağa.
Qarşına çıxan kimi
tut boğazından,
aparıb
zibil qutusuna at.
Ruhu qaldıran şeyir lazımdır,
insanlara
bu saat.

BİR DEYƏN DƏ
YOXDU Kİ...

Səsi yox -
pəsdən
qalxa bilsin ki, zilə.
Hər gün səhnəyə çıxır
amma
xüsusi bir şövq ilə.
Oynayır öz-özünə,
fırlanır öz-özünə.
Fikir vermir mahnının,
avazına,sözünə.

Atılıb-düşür,
hamı gülüşür -
kef verir guya
tamaşaçılara.
Deyəndə yoxdu,
balam,

sən hara -
müğənnilik hara?

CÖVHƏRÇİ ÇIXMADI ARAYA

"İş insanın cövhəridi" -
cavan yaşlarımdan başlayıb
qulaqlarım
hər gün bu sözlərlə doldu.
O qədər işlədim ki,
əllərim qabar oldu.
Sonra da
partladı bu qabarlar,
çevrildi yarıya.
Yaramı sağaltmaq üçün
cövhər axtardım,
cövhərçi
çixmadı araya.

SİÇANLAR AT OYNADIR

Birininin
yuxarı təşkilatda
ciblərini soydular.
Ciblərini soyandan sonra
gətirib onu
bizim idarəmizə
müdir qoydular.
O da heç nə qoymadı
idarədə işləyən
işçilərin cibində.
Siçanlar at oynadır indi
işçilərimizin
ciblərinin dibində

NADANLAR YIĞILAN BİR
MƏCLİSDƏ

Nadanlar yığılmış bir məclisdə,
hay-küy əlindən
heç nə eşidilmirdi.
Eşidilən sözün də mənasını
kimsə
başə düşə bilmirdi.
O, deyir, bu, qışqırırdı,
bu, deyir, o, bağırırdı.
Bir nəfər də çöldə durub,
aramı sakitləşdirmək üçün
məclisə,
ölüvay bir səslə
bir ağıllı çağırırdı.

NECƏ GƏZDİRƏ BİLİR

Birüzlü adam da var,
ikiüzlü adam da.
Deyirlər, lap beş üz də
olur bəzi adamda.
Lap adam var,
on üz
cəmləşdirib özündə.
Di gəl xamlıq eləmir
bir dəfə də sözündə.

Bu "təbə",
Bu "ilhama"
mat qalırım, mən, düzü.
Bir adam öz üzündə
necə gəzdirə bilir,
axı, bu qədər üzü?

AMAN - AMAN!..

Mən səni
yaxşı bir adam bilirdim -
məni görən kimi
gülümsəyir,
mən də baxıb,
tez güldürdüm.

Aylar ötdü,
sənə yaxşı bələd oldum.
İçindəki qurd yuvasını
görən kimi donub qaldım.
Gördüm, qurdlar daxilini
bərbad hala salıb tamam...
Sən nə yaman paxılımışsan -
Aman-aman!..

